

Armengol, Cor de Cambra del Palau & Puig –*Una Schubertiada*

La Casa dels Cants

Diumenge, 28 de gener de 2024 - 12 h i 17

h

Petit Palau

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Jordi Armengol, piano

Bernat Cot, actor i dramaturgia

**Cor de Cambra del Palau de la Música
Catalana**

Anna Romaní, direcció escènica

Xavier Puig, director

Franz Schubert (1797-1828)

Des Tages Weihe, D. 763

Ständchen, D. 921

Tànit Bono, alto

Trinklied, D. 183

Joan Mas, tenor

Im Gegenwärtigen Vergangenes, D. 710

Matthew Thomson, tenor

Frühlingstraum, D. 911/11

Oriol Mallart, baríton

Der Tanz, D. 826

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Das Göttliche, WoO 185

Franz Schubert

Gott ist mein Hirt, D. 706

Gioacchino Rossini (1792-1868)

Salve Regina

Franz Schubert

Heidenröslein, D. 257

Belén Bernaus, soprano

Franz Joseph Haydn (1732-1809)

Die Beredsamkeit, Hob. XXV c:4

Franz Schubert

Grab und Mond, D. 893

Gott im Ungewitter, D. 985

Abschied von der Erde, D. 829

Aquest concert té una durada de 75 minuts sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

Concert enregistrat per Palau Digital

#coral #lied #nousformats

Poema

Càntic

Alliteu a dins del cor la pols d'estrelles del vostre rastre,
les eternes cal·ligrafies del vel d'amor i el foc d'atzars.
Camineu fins als sepulcres de l'ombra impura dels que s'alienen
i expliqueu-los que ens escrivíem amb dits de fang i ram d'amar.

Érem fills de la proclama, exiliats al temps del fat,
emboscats i proscrius, elevats a la lloança.

Ens gruava l'empelt per dins, el vesc que empeny, el crit de saba.

La pell de llibertat.

La deu de l'esperança.

Laia Llobera

Paradísia (2023)

Palau de la Música Catalana

Un 2024 de cites imprescindibles

Javier Camarena

Rèquiem de Brahms
amb Balthasar Neumann
& Thomas Hengelbrock

Rinaldo de Händel

L'incoronazione di Poppea de Monteverdi

Sol Gabetta & Bertrand Chamayou

Sara Blanch & Albert Guinovart

Vadim Repin & Nikolai Lugansky

Passió segons sant Mateu
amb Christoph Prégardien

Passió segons sant Joan
amb Jordi Savall

Yuja Wang

I més de 100 concerts!

Consulta la programació a
palaumusica.cat

Comentari

Schubert entre amics

Les reunions informals que protagonitzava Franz Schubert (1797-1828), envoltat d'amics íntims i amants de la seva música, tenien un caràcter de saló literari on no només sonava la seva música, sinó que també s'hi feien lectures poètiques, danses i petites representacions teatrals. En aquestes Schubertiades també devien sonar peces corals com les que sentirem en aquest concert, i que aquella burgesia il·lustrada de la Viena de principis del segle XIX apreciava per la seva bellesa espiritual i continguda. No eren concerts, sinó vetllades privades on tothom podia participar en un ambient distès i cordial. I en aquest concert sentirem una selecció exquisida de petites joies corals, íntimes i plenes d'encant, que ens transportaran a aquell ambient refinat i exclusiu.

S'hi combinen peces genuïnament romàntiques, com *Des Tages Weihe* (La consagració del dia), *Frühlingstraum* (Somni de primavera), amb d'altres de més vigoroses, com *Der Tanz* (La dansa) o *Trinklied* (Cançó de beure), composta per Schubert als divuit anys per a veus masculines i amb un text prou eloqüent i festiu d'Alois Zettler: “Vosaltres, amics, i tu, vi daurat, endolciu la meua vida; sense vosaltres, que doneu felicitat, jo estaria sempre angoixat i tremolós!”, i el cor respon: “Sense amics i sense vi no voldria pas viure!”.

En canvi, *Grab und Mond* (Tomba i lluna), composta el setembre del 1826, és una peça rigorosament homofònica, obscura, misteriosa i reflexiva, per a veus masculines *a cappella*. El text de Seidl és un diàleg llóbrec amb la lluna, amb qui parla de la mort; però qui respon és la tomba, amb un alè sinistre i estremidor. Una peça xocant enmig d'aquest món emocional schubertià acollidor, reposat, plàcid, que idealitza l'amistat i l'amor per la natura, i on segurament trobem la seva visió premonitòria de la mort (Schubert va morir amb trenta-un anys). L'absència del piano accentua l'esperit luctuós d'aquesta peça.

Pocs mesos abans, Schubert va compondre *Abschied von der Erde* (Adeu a la terra), on el text no és cantat sinó recitat, en una forma propera al melodrama que connecta molt amb l'esperit de les Schubertiades. Fischer-Dieskau va dir que en aquesta breu contemplació tan singular, Schubert aconsegueix transmetre el poder que té l'amor per convertir la pena en alegria. L'única peça de Schubert de caràcter religiós d'aquest programa és *Gott ist mein Hirt* (Déu és el meu pastor), per a veus femenines i piano, composta el desembre del 1820 i basada en el salm 23.

Una de les peces més boniques d'aquest repertori és sens dubte *Ständchen* (Serenata), per a contralt solista, cor femení i piano, una peça que Schubert va compondre a petició d'Anna Fröhlich, que era professora de cant al Conservatori de Viena, i li demanava petites obres polifòniques per a les seves alumnes. La va compondre el juliol del 1827 i es va interpretar al Musikverein de Viena el 24 de gener de 1828, on Schubert, en sentir-la per primera vegada, va exclamar: “No m'hauria pensat mai que aquesta peça fos tan bonica!”. Estructurada en tres episodis, hi predomina un diàleg delicat i sensual, ple de modulacions i melodies d'una bellesa continguda i íntima. Una peça que el musicòleg Alfred Einstein va qualificar de “joia que sembla caiguda del cel”.

Una altra peça per a veus iguals, en aquest cas masculines, és *Im Gegenwärtigen Vergangenes* (Record del passat en el present), composta durant la primavera del 1821 sobre textos de Goethe i amb una arquitectura en quatre episodis que l'acosta al gènere de la cantata. El repertori schubertià el clou *Gott im Ungewitter* (Déu en la tempesta), una peça per a quatre veus mixtes i piano, vigorosa i contundent, que Schubert mai no va poder escoltar en concert perquè es va estrenar un any després de morir.

El contrapunt a aquestes delicadeses, el posaran tres autors coetanis, tot i que de generacions diferents. Rossini era un personatge més aviat descregut, i la seva nodrida producció de música religiosa, que inclou des d'obres de grans dimensions fins a petits motets i antífones, sempre té un to inequívocament operístic, com és el cas d'aquesta breu *Salve Regina* a quatre veus, una paràfrasi en italià del text llatí, que té més aire d'himne que no pas de pregària devota. Una raresa ben curiosa és *Das Göttliche* (Allò diví) de Beethoven, un cànon a sis veus *a cappella* compost el 1723 sobre les primeres paraules d'un text de Goethe que diu: “*Noble sigui l'ésser humà, útil i bo*”. I Haydn va escriure en plena maduresa, i com un divertiment, el cor a quatre veus *Die Beredsamkeit* (L'eloqüència), publicat el 1796, i que diu: “*Compte, que el vi fa parlar massa!, en canvi, l'aigua fa callar!*”; i ho fa amb un final juganer...

La dramaturgia de l'actor Bernat Cot i la direcció escènica d'Anna Romaní ens acostaran més encara a l'esperit d'aquelles vetllades musicals íntimes de la Viena de fa dos-cents anys.

Xavier Chavarria, musicòleg i crític musical

Biografies

Jordi Armengol, piano

Nascut a Prats de Lluçanès (Barcelona), inicià els seus estudis de piano amb Vicenç Prunés a l'Escolania de Montserrat, on també estudià violí i orgue sota el mestratge del pare Ireneu Segarra. Posteriorment continuà els estudis de piano amb Albert Attenelle i de música de cambra amb Jordi Mora a l'Escola de Música de Barcelona. El 1996 obtingué el premi d'honor al Conservatori Professional de Música de Tarragona. Posteriorment es traslladà a Friburg per estudiar amb Vitali Berzon. Destacà en els concursos nacionals de piano de Madrid, Vilafranca del Penedès, Berga i Carlet.

Ha actuat com a pianista acompanyant al festival Grec i al Maig Coral de Barcelona, als cicles Cambra Coral i Concerts de Tarda al Palau de la Música Catalana, així com a L'Auditori i al Liceu. També ha actuat a l'Auditori Josep Carreras de Vila-seca, Auditori Enric Granados de Lleida, així com a Manresa, Tarragona i altres ciutats del territori català. Ha participat en el XX Ciclo Música y Teatro al Real Monasterio de San Lorenzo de El Escorial, al XXI Cicle de Música Clàssica de Peníscola i al Cicle de Concerts dels Jardins de Can March a Mallorca. Fora del territori espanyol ha actuat a França, Estònia i Guatemala.

Ha ofert concerts amb els directors de cor Jordi Casas, Josep Vila, Mireia Barrera, Johan Duijck, Fernando Marina, Gorka Sierra, Daniel Mestre, Simon Halsey, Josep Vila i Jover, i Júlia Sessé. I ha col·laborat en els assaigs dels directors d'orquestra Salvador Brotons, Edmon Colomer, Antoni Ros Marbà, Manel Valdivieso, Josep Pons, Jesús López Cobos, Víctor Pablo, Sir Neville Marriner, Helmut Rilling, Daniel Barenboim i Jean-Christophe Spinosi, entre d'altres. Ha col·laborat com a pianista acompanyant a les classes de flauta de Magdalena Martínez i de cant amb M. Dayme, R. Smith, Dolors Aldea, Elena Copons i Ana Luisa Chova, entre d'altres, a Barcelona, Terrassa, Tortosa, així com al Curs Internacional de Dènia, Festival de Música de Tarragona i Curs Internacional d'Interpretació Històrica de la Música de la Fundació "la Caixa". Ha estat repertorista a les classes d'oboè i fagot a l'ESMUC i professor de piano i música de cambra a l'Escola de Música de Barcelona.

Com a compositor, ha publicat a l'editorial Boileau, i ha gravat un CD de l'obra coral i pianística del compositor Cristòfor Taltabull amb el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana.

Es dedica a la música de cambra amb diverses formacions i als recitals amb cantants, tot treballant habitualment amb les sopranos Elena Copons, Ulrike Haller i amb el baríton Josep-Ramon Olivé, amb els quals ha participat en nombrosos concerts en festivals i en cicles a L'Auditori i a la Pedrera, Schubertiada a Vilabertran, en el prestigiós cicle ECHO Rising Stars, cicle Música de Cambra Life Victoria, cicle de Música Catalana Joan Manén, així com al cicle Intèrprets Catalans al Petit Palau.

Actualment és el pianista del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana dirigit per Xavier Puig.

Bernat Cot Ponti, actor i dramaturgia

Llicenciat en art dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona, també s'ha format en cant, dansa jazz i claqué.

Entre els muntatges teatrals en els quals ha participat destaquen: *Pares normals* de M. Artigau i els Amics de les Arts, direcció de S. Belbel, al Teatre Poliorama (2022); *Els secundaris* de B. Cot i L. Aubert, direcció d'A. Aubert, a El Maldà (2022); *Cantando bajo la lluvia* d'A. Green i B. Comden, direcció d'À. Llàcer, al Teatre Tívoli (2021-22); *La tienda de los horrores* de H. Ashman i A. Menken, direcció d'À. Llàcer, al Grec (2019) i al Teatre Coliseum (2019-20); *Pel davant i pel darrere* de Michel Frayn, direcció d'A. Herold, al Teatre Borràs (2018); *Gente bien* de La Cubana, al Teatre Coliseum (2016-17); *Molt soroll per no res* de W. Shakespeare, direcció d'À. Llàcer, al TNC (2015); *Campanades de boda* de La Cubana, al Teatre Tívoli i gira per Espanya (2011-2014); *Búfals* de P. Miró, en gira per Catalunya (2009), i *L'inspector* de N. Gógol, versió de J. Galceran i direcció de S. Belbel, al TNC (2009).

És membre fundador de la Cia. Els Pirates Teatre (2001), amb la qual ha participat en la majoria dels seus espectacles i gestiona la sala de teatre El Maldà (2013).

Els últims mesos, a més, també ha participat com a actor en projectes Apropa Cultura de la Banda Municipal de Barcelona a L'Auditori i ha estat codirector del concert del quarantè aniversari de la Cobla Sant Jordi.

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

@ Ricardo Rios

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. El Cor ha estat dirigit per Jordi Casas i Bayer, Josep Vila i Casañas i Simon Halsey. Actualment Xavier Puig n'és el director i Jordi Armengol el pianista.

Als seus components se'ls exigeix un alt nivell vocal i artístic, aspectes que aporten al grup un potencial que el converteix en un cor de gran qualitat. Ha estat dirigit per grans mestres, com René Jacobs, Marc Minkowski, Kent Nagano, Simon Rattle, Gustavo Dudamel, Daniel Barenboim, Christophe Rousset, Vladimir Jurowski, Daniele Gatti, Simon Carrington i Fabio Biondi, i ha col·laborat amb els cantants Philippe Jaroussky i Mark Padmore. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

A nivell internacional, cal destacar-ne el debut el 2017 als Proms de la BBC de Londres, la gira amb Jean-Christophe Spinosi i l'Ensemble Matheus el 2018, i el debut al festival MÚPA de Budapest el 2022 amb un programa d'ensalades i madrigals del Renaixement català.

De l'any 2022 cal destacar la *Passió segons sant Joan* de Bach, sota la direcció de Xavier Puig, i les estrenes de *Reconnaissance* de Kaija Saariaho i *Invocation to the earth* de Xavier Pagès Corella, sota la direcció de Simon Halsey. També, de la temporada passada 2022-23, cal destacar la interpretació d'obres dels compositors convidats del Palau de la Música Catalana Caroline Shaw i Ferran Cruixent (amb direcció de Júlia Sesé, preparadora del Cor); el concert commemoratiu del centenari de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya que, amb l'objectiu de difondre la música coral a nivell professional per tot el país, es va presentar en gira per tot el territori català en una quinzena de poblacions; la segona col·laboració amb Europa Galante i Fabio Biondi, amb *Il ritorno d'Ulisse in patria* de Monteverdi, i la nova col·laboració amb Franco Fagioli i l'Orchestre de l'Opéra Royal de Versailles que va incloure dos concerts a l'auditori francès.

De la temporada 2023-24 destaquen les interpretacions de *The sacred veil* d'Eric Whitacre, al Palau i al Festival Vocal Saulus de Saragossa, dirigit pel mateix compositor; *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi, amb The English Concert, sota la direcció de Harry Bicket, a Palau Òpera; *El ratpenat* de Strauss, amb Les Musiciens du Louvre, sota la direcció de Mark Minkowski, al Teatro Real de Madrid i al Théâtre des Champs Élysées de París; i *Fidelio* de Beethoven, amb la LA Phil, sota la direcció de Gustavo Dudamel, a Barcelona i en gira per París, Londres i Los Angeles; així com dues produccions pròpies: *Un cant a la natura. Un crit a la terra* i *Una Schubertiada*.

Sopranos:

Natàlia Casasús | Araceli Esquerra | Míriam Garriga | Belen Barnaus | Anna Niebla | Mireia Tarragó

Altos:

Assumpta Cumí | Mariona Llobera | Magda Pujol | Tànit Bono | Maria Jurado | Marta Corderó

Tenors:

Aniol Botines | Josep Camós | Carles Prat | Marc Rendon | Matthew Thomson | Joan Mas

Baixos:

Esteve Gascón | Daniel Morales | David Pastor | German de la Riva | Oriol Mallart | Pablo Acosta

Anna Romaní, coreografia i moviments

Titulada en interpretació de la dansa i coreografia per l'Institut del Teatre (2017), formada en música i arts plàstiques des de molt jove, però consagrada sobretot a la dansa, estudià tècnica clàssica, contemporània i tradicional, i s'especialitzà en dansa del Renaixement i del Barroc amb els millors mestres a nivell internacional: A. Yepes, P. Dixon, F. Denieau, M. G. Massé, B. Massin, R. Joly, B. Sparti, B. Gondoni. Començà la seva activitat professional com a ballarina de les companyies franceses Ensemble Donaires i L'Eventail, amb la qual treballa regularment, i ho combina amb produccions esporàdiques amb la Cie. Outre Measure, RenaiDanse o Le Poème Harmonique. És coreògrafa i membre fundadora d'Els Pirates Teatre (actuals gestors del teatre El Maldà) i de Xuriach (música i dansa antiga i tradicional). Com a creadora, es mou sempre en projectes interdisciplinaris creant diversos concerts escenificats amb els grups Diatessaron, Forma Antiqua, Ensemble Santenay, Il Profondo, La Sonorosa, Divina Mysteria, Mensa Sonora o Vespres d'Arnadí. Com a pedagoga, s'interessa pel mètode Orff seguint l'exemple de Verena Maschat. Tant en les classes per a nens, com en les d'adolescents i les d'adults, cos i música hi són sempre presents i de manera integrada. Imparteix classes regulars a l'EMM Can Ponsic, i *masterclasses* a conservatoris de Badalona i de Girona o a l'Institut del Teatre.

Xavier Puig, director

Director del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Nascut el 1973 a Cervera (Lleida), començà els estudis musicals amb el piano i el violí al Conservatori Municipal d'aquesta ciutat, per ampliar-los posteriorment al Conservatori Professional de Badalona, on obtingué el títol superior de professor d'harmonia, contrapunt, composició i instrumentació, sota el mestratge de M. A. Hurtado, M. Roger, B. Casablanca i J. Soler.

Paral·lelament s'inicià en la direcció coral als Cursos Internacionals de Direcció Coral de Lleida, on estudià amb els mestres Josep Prats, Johan Duijck, Laszlo Heltay i Jordi Casas. Continuà la seva formació com a director coral als Cursos Europeus de Direcció impartits pel professor Pierre Cao a Catalunya i a l'Académie Internationale de Pontarlier (França).

S'introduí en la direcció orquestral amb el mestre Salvador Mas al Conservatori Superior de Barcelona i al Conservatori de Viena, i el 1999 fou admès a la Universitat de Viena, on cursà els estudis de direcció d'orquestra, sota el mestratge de Leopold Hager.

El març del 2002 guanyà el concurs de la plaça de director assistent de la Joven Orquesta Nacional de España (JONDE) i el juliol del 2003 el corresponent a la plaça de director assistent de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), amb la qual ha ofert diversos concerts.

Des del 2018 és el director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV), amb la qual ja estava vinculat per la gira anual de Setmana Santa dedicada al repertori simfonicocoral. És el director principal del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana des del 2018, amb el qual ha recuperat nombrosos patrimoni coral català, i dirigeix també l'Orquestra de Girona i el Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida des del 2002. En l'àmbit operístic fundà la companyia Òpera de Tres Rals, dedicada a l'òpera de petit format, i ha dirigit diversos títols del cicle Òpera a Catalunya de Sabadell i del cicle Òpera al Palau.

Com a director convidat ha dirigit l'Orquesta Nacional de España (ONE), Orquesta y Coro de RTVE, Orquesta Sinfónica de Navarra, les orquestres de Granada i Extremadura, Orquesta Nacional Clàssica d'Andorra, Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, Camerata Eduard Toldrà i Orquestra Terrassa 48.

És professor d'orquestra i direcció a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). Ha estat director convidat de nombroses orquestres de joves i actualment dirigeix el Curs de Direcció de l'Orquestra Terrassa 48.

Ha enregistrat obra d'autors catalans i diversos programes divulgatius per a TV3. Fou director artístic de les sis primeres edicions del Festival de Pasqua de Cervera, dedicat a la música clàssica catalana, que fundà el 2011.

Textos

Franz Schubert (1797-1828)

Des Tages Weihe, D. 763 – La benedicció del dia

Text de anònim

Schicksalslenker, blicke
nieder,
auf ein dankerfülltes Herz,
uns belebt die Freude wieder,
fern entflohn ist jeder
Schmerz;

*Governador del destí, inclina
l'esguard,
sobre un cor ple d'agraïment,
l'alegria ens fa reviure,
tots els dolors s'han allunyat.*

und das Leid, es ist vergessen,
durch die Nebel strahlt der
Glanz
deiner Grösse unermessen,
wie aus hellem Sternenkranz.

*I hem oblidat la pena,
rere de la boira brilla l'esplendor
de la teva infinita grandesa,
com una brillant corona
d'estrelles.*

Liebevoll nahmst du der
Leiden
herben Kelch von Vaters
Mund,
darum ward in Fern und
Weiten
deine höchste Milde kund.

*Amorosament vas acceptar
l'amarg calze
de l'aflicció dels llavis del Pare,
i per això fou coneguda arreu
la teva immensa misericòrdia.*

Ständchen, D. 921 – Serenata

Text de Franz Grillparzer (1791-1872)

Zögernd leise
In des Dunkels nächt'ger
Stille
Sind wir hier;
Und den Finger sanft
gekrümmt,
Leise, leise, Pochen wir
An des Liebchens
Kammertür.

*Amb calma insegura
en la foscó de la nocturna
quietud
som aquí;
i els nostres dits suaument
doblegats tusten,
fluixet, fluixet, truquem
a la porta de la cambra de
l'estimada*

Doch nun steigend,
Schwellend, schwellend,
hebend
Mit vereinter Stimme, Laut,
Rufen aus wir hochvertraut;
Schlaf du nicht,
Wenn der Neigung Stimme
spricht!

*I ara elevem,
inflant, inflant, alçant
una sola veu tots junts,
un crit fort amb confiança;
no dormis,
quan la veu de l'afecte parla!*

Sucht' ein Weiser nah und
ferne
Menschen einst mit der
Laterne;
Wieviel seltner dann als Gold
Menschen, uns geneigt und
hold?
Drum, wenn Freundschaft,
Liebe spricht
Freundin, Liebchen, schlaf du
nicht!

*Un dia un home savi cercava, a
prop i lluny,
homes, amb una llanterna;
¿no és cert que són més rars que
l'or
els homes amb afecte i
benvolença?
Així, quan amistat i amor
parlen,
amiga meua, amor meu, no
dormis!*

Aber was in allen Reichen
Wär' dem Schlummer zu
vergleichen?
D'rum statt Worten und statt
Gaben
Sollst du nun auch Ruhe
haben.
Noch ein Grüßchen, noch ein
Wort,
Es verstummt dir frohe Weise,
Leise, leise, Schleichen wir
uns,
ja, schleichen wir uns wieder
fort!

*¿Però quin de tots els regnes
pot comparar-se amb el son?
Per això, en comptes de dir
paraules i fer regals
ara hauries de descansar.
Només una salutació més, una
paraula més,
se't va esvaint la cançó joiosa,
fluixet, fluixet, marxem
furtivament,
sí, marxem furtivament altre
cop!*

Trinklied, D. 183 – Cançó de taverna
Text d'Alois Zettler (1778-1828)

Ihr, Freunde, und du, goldner
Wein!
Versüßet mir das Leben;
Ohn' euch Beglückter wäre
fein
Ich stets in Angst und Beben.

*Vosaltres, amics, i tu, vi daurat,
m'endolciu la vida;
sense vosaltres, que ens doneu
felicitat,
jo estaria sempre angoixat i
tremolant.*

Chor: Ohne Freunde, ohne
Wein
Möcht' ich nicht im Leben
seyn!

*Cor: Sense amics, sense vi,
no podria pas viure!*

Wer Tausende in Kisten
schließt,
Nach mehreren noch trachtet,
Der Freunde Noth, und sich
vergißt,
Sey reich, von mir verachtet!

*Aquell qui atresora milers en un
cofre
i només desitja tenir-ne més,
oblidant-se d'ell mateix i de les
misèries dels amics,
que sigui ric!, però menyspreat
per nosaltres!*

Chor. Ohne Freunde, ohne
Wein
Mag ein Andrer reicher seyn!

*Cor: Sense amics, sense vi,
que siguin rics els altres!*

Ohn' allen Freund, was ist der
Held?
Was sind des Reichs
Magnaten?
Was wär' ein Herr der ganzen
Welt?
Sind alle schlecht berathen!

*Sense els amics, què és un heroi?
Què són els magnats del
reialme?
Què és ser l'amo del món?
Tots han estat pobrement
aconsellats!*

Chor: Ohne Freunde, ohne
Wein
Möcht' ich selbst kein Kaiser
seyn!

*Cor: Sense amics, sense vi,
no voldria pas ser emperador!*

*Im Gegenwärtigen Vergangenes, D. 710 – El passat
en el present*

Text de Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832)

Ros' und Lilie morgenthaulich
Blüht im Garten meiner
Nähe;
Hinten an, bebuscht und
traulich,
Steigt der Felsen in die Höhe;
Und mit hohem Wald
umzogen,
Und mit Ritterschloß
gekrönt,
Lenkt sich hin des Gipfels
Bogen,
Bis er sich dem Thal
versöhnet.

Und da duftet's wie vor Alters,
Da wir noch von Liebe litten,
Und die Saiten meines
Psalters
Mit dem Morgenstrahl sich
stritten;
Wo das Jagdlied aus den
Büschen,
Fülle runden Tons
enthauchte,
Anzufeuern, zu erfrischen
Wie's der Busen wollt' und
brauchte.

Nun die Wälder ewig
sprossen,
So ermuthigt euch mit diesen,
Was ihr sonst für euch
genossen
Läßt in andern sich genießen,
Niemand wird uns dann
beschreien
Daß wir's uns alleine gönnen,
Nun in allen Lebensreihen
Müset ihr genießen können.

*La rosa i el lliri, amb la rosada
del matí,
floreixen als jardins dels
voltants;
al darrere, cobert de matolls i
confident,
s'enlaira amunt el penyal
i, envoltat per bosc ben alt,
coronat pel castell d'un cavaller,
la carena es dreça cap avall
fins a trobar-se amb la vall.*

*I hi ha un perfum com d'antany
quan encara patiem mals
d'amor,
i quan les cordes del meu saltiri
competien amb la llum del matí;
on, des dels matolls, el cant de
caça
emergia amb rotunds sons
rodons,
per escalfar, per refrescar
tal com el cor volia i necessitava.*

*Ara que els boscos floreixen de
nou,
que us donin coratge,
que tot allò que ja us ha fet
gaudir,
també ho gaudeixin els altres.
Llavors ningú no pensarà
que només nosaltres ens ho hem
permès!
Ara, en totes les etapes de la
vida,
heu de poder alegrar-vos.*

Und mit diesem Lied und
Wendung
Sind wir wieder bei Hafisen,
Denn es ziemt des Tags
Vollendung
Mit Genießern zu genießen.

*I amb aquest cant i aquest
pensament
hem de retornar a Hafis,*
per tant, convé alegrar-se al
final del dia
amb aquells qui saben gaudir.*

* Hafez, de nom Hafis-e Shirazi, o
Hafis, (Shiraz [actual Iran], 1325-
1389). Poeta persa.

Frühlingstraum, D. 911/11 – Somni de primavera
Text de Wilhelm Müller (1794-1827)

Ich träumte von bunten
Blumen,
So wie sie wohl blühen im
Mai,
Ich träumte von grünen
Wiesen,
Von lustigem Vogelgeschrei.

*He somiat flors policromes,
com les que esclaten al maig,
he somiat verdes prades
i els alegres refilets d'ocells.*

Und als die Hähne krächten,
Da ward mein Auge wach;
Da war es kalt und finster,
Es schrienen die Raben vom
Dach.

*I, quan els galls cantaven,
jo ja estava despert;
feia fred i era fosc
i els corbs del teulat grallaven.*

Doch an den Fensterscheiben,
Wer malte die Blätter da?
Ihr lacht wohl über den
Träumer,
Der Blumen im Winter sah?

*Però, allà a la finestra,
qui hi dibuixava les fulles?
Us rieu del somiador
que veu flors en ple hivern?*

Ich träumte von Lieb' um
Liebe,
Von einer schönen Maid,
Von Herzen und von Küssen,
Von Wonne und Seligkeit.

*He somiat en l'amor correspost,
en una bella donzella,
i en cors i besades,
en joia i felicitat.*

Und als die Hähne krächten,
Da ward mein Herze wach;
Nun sitz' ich hier alleine
Und denke dem Traume
nach.

*I, quan els galls cantaven,
el meu cor es despertà;
ara soc aquí, sol,
i penso en aquest somni.*

Die Augen schließ' ich wieder,
Noch schlägt das Herz so
warm.
Wann grünt ihr Blätter am
Fenster?
Wann halt' ich mein Liebchen,
im Arm?

*De bell nou tanco els ulls,
batega ardent el meu cor.
Quan reverdiran fulles a la
meva finestra?
Quan abraçaré la meva
estimada?*

Der Tanz, D. 826 – La dansa

Text de Kolumban Schnitzer von Meerau (1795-1854)

Es redet und träumet die
Jugend so viel,
von Tanzen, Galoppen,
Gelagen,
auf einmal erreicht sie ein
trügliches Ziel,
da hört man sie seufzen und
klagen.

*Tant parla i somnia el jovent,
de balls, festes i gatzara.
De sobte abasta una enganyosa
fita,
i aleshores se'l sent sospirar i
doldre's.*

Bald schmerzet der Hals, und
bald schmerzet die Brust,
verschwunden ist alle die
himmlische Lust.
"Nur diesmal noch keh'r' mir
Gesundheit zurück!"
So flehet vom Himmel der
hoffende Blick!

*Ràpid la gola punxa, i el pit fa
mal,
s'esvaeix tot el gaudi celestial,
"Que només per aquest cop em
retorni la salut!"
Així prega al cel l'esguard ple
d'anhel.*

Ludwig van Beethoven (1880-1827)

Das Göttliche, WoO 185 – El sublim

Text de Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832)

Edel sei der Mensch,
hilfreich und gut.

*Noble sigui l'home,
altruista i bo.*

Franz Schubert

Gott ist mein Hirt, D. 706 – El Senyor és el meu pastor

Text del salm 23

Gott ist mein Hirt, mir wird
nichts mangeln.
Er lagert mich auf grüne
Weide,
er leitet mich an stillen
Bächen,
er labt mein schmachtendes
Gemüt,
er führt mich auf rechtem
Steige
zu seines Namens Ruhm.

*El Senyor és el meu pastor, res
em mancarà.
Ell em deixa reposar en verdes
prades;
em mena vers rierols tranquils.
Reconforta la meva ànima,
em condueix per camins de
justícia
per a la glòria del seu nom.*

Und wall' ich auch im
Todesschatten Tale,
so wall' ich ohne Furcht,
denn du beschüttest mich,
dein Stab und deine Stütze
sind mir immerdar mein
Trost.

*I si camino per la vall tenebrosa
de la mort
no tinc por de cap mal:
car tu, Senyor, ets al meu costat.
El teu bastó i el teu suport
són sempre el meu conhort.*

Du richtest mir ein
Freudenmahl
im Angesicht der Feinde zu,
du salbst mein Haupt mit Öle
und schenkst mir volle Becher
ein,
mir folget Heil und Seligkeit
in diesem Leben nach,
einst ruh' ich ew'ge Zeit
dort in des Ew'gen Haus .

*Tu em prepares un banquet
davant els enemics;
m'has ungit el cap amb oli
i omplés a vessar la meva copa.
La salut i la benaurança
m'acompanyaran
en aquesta vida,
i un dia reposaré per sempre
allà a la casa de l'Etern.*

Gioacchino Rossini (1792-1868)

Salve Regina

Salve O Vergine Maria,
Salve O Madre in ciel Regina;
Sulla terra il guardo inchina,
de' tuoi figli abbi pietà.
Tu di sol tutta vestita,
tu di stelle incoronata, tu
speranza,
Tu avvocata, del tuo popolo
fedel.
Salve!

*Salve, oh Verge Maria,
Salve, oh Mare reina del cel;
inclina a la terra la mirada,
tingues pietat dels vostres fills.
Tu, tota vestida de sol,
D'estrelles coronada; Tu,
l'esperança,
Tu, defensora del teu poble fidel.
Salve!*

Franz Schubert

Heidenröslein, D. 257 – Rosa de bardissa

Text de Johann Wolfgang von Goethe

Sah ein Knab ein Röslein
stehn,
Röslein auf der Heiden,
War so jung und
morgenschön,
Lief er schnell es nah zu sehn,
Sah's mit vielen Freuden.
Röslein, Röslein. Röslein roth,
Röslein auf der Heiden.

*Un noiet veié una rosa,
una petita rosa de bardissa,
era novella i formosa com el
matí,
ell s'apressà per veure-la de
prop,
la mirà amb molta alegria.
Petita rosa, rosa, rosa vermella,
rosa de bardissa.*

Knabe sprach: ich breche
dich,
Röslein auf der Heiden!
Röslein sprach: ich steche
dich,
Daß du ewig denkst an mich,
Und ich will's nicht leiden.
Röslein, Röslein, Röslein roth,
Röslein auf der Heiden.

*El noi digué: jo et colliré,
rosa de bardissa!
La rosa digué: jo et punxaré
perquè pensis sempre en mi,
i no em sabrà pas greu.
Petita rosa, rosa, rosa vermella,
rosa de bardissa.*

Und der wilde Knabe brach
's Röslein auf der Heiden;
Röslein wehrte sich und stach,
Half ihm doch kein Weh und
Ach,
Mußt' es eben leiden.
Röslein, Röslein, Röslein roth,
Röslein auf der Heiden,

*I el noi, trapella, la collí,
la rosa de bardissa;
la rosa es defensà i el punxà,
de res li serviren els ais ni els
gemecs
i així hagué de patir.
Petita rosa, rosa, rosa vermella,
rosa de bardissa.*

Joseph Haydn (1732-1809)

Die Beredsamkeit, Hob. XXV c:4 – L'eloquència

Text de Gotthold Ephraim Lessing (1729-1781)

Freunde, Wasser machet
stumm,
lernet dieses anden Fischen,
doch beim Weine kehrt sich's
um
dieseslernt an unsern Tischen.

*Amics, l'aigua ens fa emmudir,
ens ho ensenyen els peixos,
però amb el vi tot canvia,
i això ho aprenem a la taula.*

Was für Redner sind wir
nicht,
wenn der Rheinwein aus uns
spricht.
wir ermahnen, streiten, lehren,
keiner will den andern hören.

*Quins grans oradors que som
quan el vi del Rin parla per
nosaltres.
Exhortem, discutim, donem
lliçons
i ningú vol escoltar els altres.*

Franz Schubert

Grab und Mond, D. 893 – La tomba i la lluna

Text de Johann Gabriel Seidl (1804-1875)

Silberblauer Mondenschein
fällt herab,
senkt so manchen Strahl
hinein in das Grab.
Freund des Schlummers,
lieber Mond, schweige nicht,
ob im Grabe Dunkel wohnt,
oder Licht.

*El clar de lluna blau descendeix,
milers de raigs cauen a la
tomba.*

*Amiga del son, estimada lluna,
no callis,
si a la tomba viuen l'obscuritat
o la llum.*

Alles stumm? Nun stilles
Grab rede du,
zogst so manchen Strahl
hinab in die Ruh,
birgst gar manchen
Mondenblick, silberblau,
gib nur einen Strahl zurück!
Komm und schau!

*Tot és silenci? Ara, tomba
silenciosa, parla.
Has dut tots els raigs cap al
repòs,
amagues la mirada de la lluna
blava i platejada,
retorna un sol raig només:
vine i esguarda!*

Gott im Ungewitter, D. 985 – Déu en la tempesta

Text de Johann Peter Uz (1720-1796)

Du Schrecklicher, wer kann
vor dir
Und deinem Donner stehn?
Groß is der Herr, was trotzen
wir?
Er wink, und wir vergehn.

*Tu, terrible, qui pot restar
davant teu i els teus trons?
Gran és el Senyor! A què ens
oposem, doncs?
Ell fa un senyal i estem perduts.*

Er lagert sich in schwarzer
Nacht,
Die Völker zittern schon:
Geflügeltes Verderben wacht
Um seinen furchtbarn Thron.

*Ell pernocta en la negra nit;
el poble ja tremola:
amb ales, la perdició vetlla
a l'entorn del seu temible tron.*

Er lagert sich in schwarzer
Nacht,
Die Völker zittern schon:
Geflügeltes Verderben wacht
Um seinen furchtbarn Thron.

*Roent, la seva mà llança
el llamp des les fosques alçàries:
i el tro s'abat damunt la terra
en un mar de foc,*

Rotglühend schleudert seine
Hand
Den Blitz aus finstrer Höh':
Und Donner stürzt sich auf
das Land,
In einer Feuersee:

*Roent, la seva mà llança
el llamp des les fosques alçàries:
i el tro s'abat damunt la terra
en un mar de foc,*

Dass selbst der Erde fester
Grund
Vom Zorn des Donners bebt,
Und was um ihr erschüttert
Rund
Und in der Tiefe lebt.

*de manera que, fins el sòlid
fonament de la terra,
tremola davant la fúria del tro,
i sacseja al seu voltant
tot el que viu a les profunditats.*

Den Herrn und seinen Arm
erkennt
Die zitternde Natur,
Da weit umher der Himmel
brennt
Und weit umher die Flur.

*La natura tremolosa reconeix
el Senyor i el seu braç
que crema al voltant del cel
i a l'entorn dels camps.*

Abschied von der Erde, D. 829 – Comiat a la terra

Text d'Adolf von Pratobevera (1806-1875)

Traducció al català de Miquel Desclot (1952)

Leb' wohl du schöne Erde
Kann dich erst jetzt verstehn,
Wo Freude und wo Kummer
An uns vorüber wehn!

*Adéu, oh món magnífic!
Tot just començo a entendre't,
quan joia com neguit
s'allunyen de nosaltres.*

Leb' wohl du Meister
Kummer
Dank' dir mit nassem Blick,
Mit mir nehm' ich die Freude
Dich - lass' ich hier zurück.

*Adéu, mestre Dolor!
Amb plors et regracio!
Amb mi m'enduc la joia,
a tu, et deixo endarrere.*

Sey nur ein milder Lehrer
Führ' alle hin zu Gott,
Zeig' in den trübsten
Nächten,
Ein Streiflein Morgenroth!

*Sigues un mestre afable,
guia tothom a Déu,
mostra'ls en la nit fosca
un lleu besllum d'aurora!*

Lasse sie Liebe ahnen -
So danken sie dir noch,
Der früher und der später
Sie danken weinend doch!

*Deixa'ls sentir l'amor,
t'ho agrairan del cert tots ells,
una hora o altra;
amb plors t'ho agrairan.*

Dann glänzt das Leben heiter,
Mild lächelt jeder Schmerz
Die Freude hält umfangen
Das ruh'ge klare Herz!

*I exultarà la vida;
tot dol sabrà somriure,
la joia abraçarà
el cor tranquil i pur.*

També et pot interessar...

Tardes al Palau

Dilluns, 05.02.24 – 19 h

Sala de Concerts

Una tarda de sardanes

Cor Jove de l'Orfeó Català (Pablo Larraz i Oriol Castanyer,
directors)

Cor Jove Amics de la Unió (Marta Dosaiguas, directora)

Cobla Marinada

Edmon Colomer, *director*

Fragments de *L'Atlàntida* de Falla i sardanes per a cobla i cor de
Garreta, Toldrà i Lamote de Grignon, entre d'altres.

Preu: 20 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Gubert – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

